

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXXI.

Vídeň, červen 1984

Číslo 3-6.

Michaelská brána — jedna z mnoha krásných staveb vídeňského Hradu.
Podle plánu Fischer v. Erlach vystavěl ji Ferdinand Kirschner v roce 1889—1893.

MILOSTNÉ PRAŽSKÉ JEZULÁTKO

+++++

Milí čtenáři! Líbí se také vám toto Milostné Pražské Jezulátko? Kdykoliv přijedu do Prahy, první moje cesta je do dnes špinavé, pochmurné, tísen budící Karmelitské ulice na Malé straně. A přece spěchám, dnes již nevnímaje toto okolí, abych se zastavil v kostele zastrčeném mezi domy. Stoupám po několika kamených schodech k hlavní bráně a vcházím do starého, ale nádherného kostela Panny Marie Vítězné. Tento kostel s klášterem byl v dávných dobách spravován bosými Karmelitány.

Zajisté jste již nedočkaví, abyste jste dozvěděli, odkud Jezulátko přišlo a jak se jeho úcta rozšířila.

Domovem Pražského Jezulátka není, jak bychom se domnívali Praha, ale daleké Španělsko. Listujeme-li v dějinách 16. století, tak se dovídáme, jaké v té době v této zemi vládly poměry. Byla to doba plná neklidu, hrůzy, válek, strach a neklidu... A právě v této době si bere Vratislav z Pernštejnu za manželku urozenou pannu Marii, dceru Maximiliána Mauriquez de Lara. Byla prý to

paní přísného zjevu, ale zbožného ducha. Nikdy nezapoměla na svoji vlast, velmi ráda a často o ni vypravovala a na ni vzpomínala.

Tenkrát nebyly tak velké vzdálenosti tak snadno k překonání jako v dnešní době. Tehdy to trvalo několik měsíců. Můžeme si dobře představit, jak tato sličná a vznešená paní byla na svoji cestu vybavená, kolik vzácných skvostů, šatů a jiných věcí vezla s sebou. Mezi těmito předměty vezla, jak sama později tvrdila, jeden z nejvzácnějších rodinných skvostů - voskovou sošku Jezulátka.

Toto Jezulátko bylo středem rodinného života pánů z Pernštejna. U něho vykonávali svoje pobožnosti, Jemu skládali hold, k němu se utíkali ve svých starostech a v žalu, u Něho nacházeli sílu a útěchu. Není divu, že Jezulátko střežili jako oko v hlavě a že si Ho velmi vážili, ba cenili si Ho více než všechny pozemské statky. Zajistě se s ním španělská rodina těžko loučila, ale sličná paní, prodchnutá velkou zbožností, nechtěla bez něj odjet do tak daleké země. Byla přesvědčená o blahodárném působení této sošky a chtěla, aby i v dálné cizině bylo středem jejího nového rodinného života.....

V roce 1587 vdávala paní z Pernštejnu svoji dceru Polyxenu za Viléma, vladaře z domu rožmberského. Mezi věnem, které zajistě nebylo malé, se nacházel velmi cenný dar - soška Jezulátka, které obdržela od své matky. I mladá paní znala již od mládí blahodárný vliv sošky Božského dítěte. Sama již v útlém mládí prošla úskalími pozemského života, prodělala duševní boje a pochyby... Nejen v dobách klidu a pohody, ale zvláště v těžkých dobách, ba osudových, proklečela celé hodiny před Jezulátkem. U něho čerpala sílu a útěchu a jak sama přiznala, nebyla nikdy zklamána.

Po roce umírá její manžel. Jeho smrt, neutěšené poměry doma i v cizině a obava, aby se soška nedostala do cizích rukou, vnukly jí myšlenku, aby udělala tento rodinný skvost přístupným všemu pražskému lidu. Tak dostalo Jezulátko nový domov u bosých Karmelitánů u Panny Marie Vítězné.

Tamější převor P. Ludvík s radostí a díkem přijal vzácný dar, o jehož blahodárné síle slýchal od příslušníků rodu Lobkoviců. Stalo se tak v době, kdy klášter byl také v nouzi a nevedlo se mu valně. (pokr.)

J. Dunajský

Žádná situace není beznadějná!

++++
x (Pros Boha o radu!)

U Boha neexistuje žádná beznadějná situace a žádný neodvratný osud, nýbrž jen řízení Boží. Bůh určil pro tebe něžnou milující rukou všechny události, které ti mají přinést požehnání. Vše co tě potká, má tě vést k životu a k trvalé naději. Všechny zkoušky jsou úkoly, skrze které máš zrát a růst. Tyto zkoušky patří ke škole života, v které máš poznat a obdržet věčný život. Proto říká Písmo: "Synu můj, chceš-li sloužit Pánu, připrav se na zkoušku" (Sir 2,1).

Ale tu se v tobě něco vzpírá proti tomuto druhu zkoušek. Řekneš: "Což nemá Bůh žádné jiné možnosti, aby lidem něco sdělil a vyzkoušel je? Není utrpení krutý způsob školení a zkoušky?" Příteli, každé zlato se třídí v ohni. Jen v ohni se může zbavit škváru a být očištěno. Jen v ohni utrpení si člověk vážně uvědomí, jak klamné a prchlivé jsou všechny pozemské naděje: jednoho dne opadnou jako omítka ze staré zdi. Pak budeš mít volný pohled na nezničitelnou naději: na Boha, který je věčný život a který dává věčný život. Bůh se ti ukáže co pramen života, co světlo ve tmách a jako vzpruha v každém zoufalství. Tu v tobě vznikne úplně nová naděje. "Bože, s tebou chci žít, tebe se chci držet, podle tvé svaté vůle se chci řídit! V očišťujícím ohni utrpení mluvíš s celou novou vroucností a vírou k Bohu. Obrátil jsi se k němu. "Zlato se zkouší v ohni, a každý kdo se líbí Bohu, je zkoušen v peci pokušení (Sir 2,5).

Co můžeme dělat, překvapí-li nás utrpení jako vlna smrti a zániku? Příteli, nejednej ukvapeně. Nenech se hnát mocemi temnoty jako zajíc myslivcem. Pak by ďábel zvítězil a dosáhl u tebe svého cíle. Jeho zvykem je působit temno a hořkost, rozčilení a zoufalství, nenávist k osudu a obžalobu všeho živého. Překvapí-li tě tma, pak se neukvap ve svých rozhodnutích, neboť bys toho později litoval! V době utrpení se s ničím neukvap! (Sir 2,2) Naopak: Přijde-li temnota a utrpení, začni se modlit!

O zničení dobré pověsti bližního
++++

(O druhu vraždy, nad kterým jsme se snad ještě nikdy nezamysleli.....)

V době Starého zákona se považovalo za zbabělost, když někdo svého nepřítel nezabil. David však nechal spícího Šavla na živu, neboť nechtěl vztáhnout ruku na "pomazaného Páně". V jednom z komentářů k této nedělní epištole se zdůrazňuje, že David přemohl sám sebe. Dobře - ale jaký význam to má pro nás? Vraždu nebo usmrcení si uvědujeme konkrétně na nejvýše v souvislosti s válkou nebo potratem. Ale jinak?

Existuje však ještě jeden druh vraždy, německy "Rufmord", při které sice dotyčný nepadne mrtvý k zemi, ale utrpí duševní škodu; ztratí to, co potřebuje každý z nás: určitou míru úcty, blahovůle, závdavek důvěry. A tu se zdá zpytování svědomí nutně třeba, protože tu nejde jen o utržení na cti, nýbrž o to, že nemáme šířit přestupky, hříchy, zhanobující povahové chyby bez věcné oprávněného důvodu. Zajisté existuje dostatek věcných důvodů. V soužití lidí je třeba, abychom si utvořili úsudek o druhém, i když ne ten poslední. A bylo by falešné vyhýbat se střetnutí, vidět vše růžovými brýlemi, abychom se nevytrhovali z vlastního klidu. Někdy potřebujeme radu, mínění druhých, abychom si mohli udělat tento úsudek, proto musíme s nimi mluvit. Ovšem hranice k farisejství je velmi nepřesná, a někdy mluvíme rádi o chybách druhých, protože to patrně zvyšuje vlastní hodnotu.

To víme také my křesťané, proto činíme příležitostně kompromis. Začínáme rozhovor přibližně tak: "Je to vlastně milý člověk (milá osoba), ALE ..." Tomuto ALE následuje pak celkem vše, co udělá z "milého člověka" malou nestvůru. Nebo mluvíme v narážkách, neúplnými větami, které otevírají fantazii partnera všechny možnosti a umožňují vznik pověstí - "ale my přece vůbec nic neřekli..."

Láska není možná na úkor pravdy, ale také ne pravda na úkor lásky. I tam, kde se mluví o chybách druhého a mluvit musí, záleží vždy na tom, v jakém vnitřním postoji je vidíme a o nich mluvíme - zda rovněž jako chybný člověk či soudce. Přilehavě řekl kdysi někdo svému partnerovi na konci debaty: "Co byl vlastně refrén našeho rozhovoru? Všichni lidé

Kdysi žila žena, která byla velmi zlá a zemřela ve vysokém věku. Tato stařena neudělala v celém svém životě ani jeden dobrý skutek. I přišli čerti, uchopili ji a vrhli do ohnivého jezera. Ale tu stál její anděl strážný a myslel si: "Nemohu si vzpomenout na jediný dobrý skutek, abych o něm mohl povědět Bohu." Ale něco mu přece napadlo a proto řekl Bohu: "Jednou vytrhla ve své zelinářské zahrádce cibulku a darovala ji žebráček."

A Bůh odpověděl anděli strážnému: "Vezmi tedy tuto cibulku a podrž ji ženě do jezera tak, aby se ji mohla chopit a můžeš-li ji na ní vytáhnout, může vejít do ráje; utrhne-li se rostlinka, má zůstat tam kde je."

Anděl běžel k ženě a ukázal jí cibulku: "Uchop to," řekl jí, "uvidíme, mohu-li tě vytáhnout!" A začal opatrně tahat a vytáhl ji skoro celou; ale tu to zpozorovali ostatní hříšníci v jezeře a jak to viděli, přidrželi se jí, aby byli všichni vytaženi společně. Ale žena byla pojednou zlá, ba velmi zlá, odrazila je nohama a křičela: "Jen já mám být vytažena, cibulka je moje a ne vaše." Jakmile to dořekla, přetrhla se rostlinka. A žena spadla opět do ohnivého jezera a hoří tam až do dnešního dne. Anděl ale zaplakal a odešel ...

F.M.Dostojevský

O ceně úsměvu.

Nestojí sice nic, ale je cenný pro svůj účinek. Udělá každého bohatším, komu platí, aniž by se jím zmenšilo bohatství toho, kdo ho dává.

Daruje se sice spontánně, ale vzpomínka na něj může trvat po celý život.

Nikdo nemá tolik, aby vyšel bez něj a nikdo není pro něj tuze chudý, ale všichni jsou bohatší o jeden úsměv.

Přináší do domu štěstí, podporuje dobrou vůli při každé práci a patří k rozhovoru mezi dobrými přáteli.

Učinkuje jako balsám na unaveného, jako sluneční paprsek na bojácného a je nejlepším prostředkem přírody proti zasmušilosti.

Nemůžeme ho ani koupit, ani vyžebrot či ukrást.

A stane-li se, že je někdo tuze unaven, aby druhému daroval úsměv, daruj ho sám.

Neboť nikdo nepotřebuje úsměvu více než ten, kdo žádného úsměvu nemá.

MEH

XXXXX

Dobrý prostředek proti pomluvě

Ve starém klášteře Oltobeuren žil mnich jménem Magnus, pravý následovník sv. Benedikta. Ač velice laskavý, býval vždy roztrpčen, kdykoli slyšel utrhačné jazyky mluvit o chybách bližního. Tu mívával zvláštní způsob, učinit konec pomluvám a nactiutrhaní.

Jednoho dne se ubíral z Oltobeuren do vesnice asi dvě hodiny vzdálené, jménem Böhheim, navštívit nemocného faráře. Na cestě se k němu připojila jistá žena a prosila ho o dovolení, aby směla s ním jít, majíc cestu do stejné vesnice. Řeholník svolil. Sotva byli několik kroků za Oltobeuren, tu spustila žena:

"Velebný pane, nemohu vám ani říci, jaká je moje sousekka - vždyť ji ráčíte znát - zlá osoba."

"Tak?" řekl P. Magnus. "Pomodleme se hned růženec, aby ji Pán Bůh obrátil." Učinil kříž, začal se modlit a pomodlil se jej celý. Žena se modlila s ním. Když ukončili svou modlitbu, žena opět začala:

"Ach, velebný pane, moje sousekka je taková, že to s ní není k vydržení!"

"Tak?" podivil se P. Magnus. "Pomodleme se tedy růženec za vás, abyste to mohla vydržet." A začal se znovu modlit. Pomodlil se, a dvě třetiny cesty měli za sebou. Žena toho měla ještě mnoho na srdci a proto začala:

"Velebný pane, ani nevěříte, co ubohý ten náš sousek vytrpí od své ženy. To je přece ..."

"Tedy, abyste věděla, že vám věřím, pomodlíme se i za toho ubohého vašeho souseda růženec, aby svůj kříž trpělivě snášel." Začal se modlit a žena s ním. Při posledním "Amen" byli již u cíle své cesty.

(Dokončení str. 5)

O zničení dobré pověsti (dok.)

jsou špatní, jen my dva jsme dobří. To ale nemůže přece jen úplně souhlasit..."

WKZ

+++++

"Až zase půjdete do Böhému," řekl P. Magnus, "rád s vámi půjdu; vy jste se dnes důkladně modlila!"

"Ó, velebný pane, s vámi jakživa již nepůjdu! S Pánem Bohem!"

Kdyby se takovým způsobem mohl vždy učinit konec pomluvám a nacti-
utrhaním! Vždyť čest a dobré jméno
bližního nám mají být nedotknutelnými.
JP.

Potrestaná lichva

Kdysi jistý lichvář věděl, že sedlák potřebuje nutně peněz, proto, když tento přišel se dlužit 200 korun, řekl mu lichvář: "Já vám půjčím 200 korun, ale jen s tou podmínkou, když mi podepíšete, že dluhujete 400 korun." Sedlák z nouze to podepsal, ale v hostinci vyprávěl, co se mu stalo. Ve vedlejší místnosti náhodou vše zaslechl četník. Zavolal si sedláka a pravil: "Pojďte se mnou k soudu!" Pak byl zavolán i lichvář. Soudce se ptá lichváře: "Půjčil jste dnes nějakému člověku 200 korun?" Lichvář: "Nepůjčil." Pak zavolal soudce sedláka a praví k lichváři: "Znáte tohoto muže?" - "Neznám." - "Půjčil jste mu peníze?" - "Ne," na to lichvář.

Soudce se zeptal ještě jednou: "Dluhuje vám tento člověk něco?"

"Nikoliv," odpovídá tázaný.

"Tedy zde podepište, že vám tento člověk není nic dlužen."

Lichvář podepsal, aby nebyl souzen pro lichvu. Tím se však sám potrestal - chtěl mít 400 korun, a teď přišel i o svých 200 korun...

Žádná diéta bez lékaře.

Velmi mnoho lidí zachovává diétu na radu lékaře, ale i bez ní a tak si odeprou mnoho potravin i požitky všeho druhu a spokojí se s jídlem, které často nemá ani pěkný vzhled, ba někdy ani nevyhlíží vkusně. Je vždy zlé, když takoví fanatikové tyranizují vlastní rodinu tím, že chtějí i ostatní obrátit k tomu, aby i oni se připojili k jejich diétě nebo jim chtějí vnutit svoji vlastní kombinaci potravin. Počet užívaných diét je přímo nepřehledný.

Velká armáda přísných vegetariánů stojí na prvním místě. jim následují

ti, kteří přísahají na požívání značného množství mléka a jogurtu, ba dokonce i zrna, na konci stojí ti, kteří třídí potraviny podle jakýchsi hledisek, neustále větrí škodlivé látky a mnoho jiného.

Přesně přírodovědecká medicína zaujímá toto stanovisko: všechny orgány zaživacího ústrojí mohou být zatíženy nejrůznější potravou. Člověk jí všechno a snese beze škody jakoukoliv kombinaci potravin. Jen když jedno ze zaživacích ústrojí není v pořádku nebo nefunguje normálně, je třeba se omezit a stravovat se podle zvlášť sestaveného plánu.

Takové případy se vyskytují ve skutečnosti spíše zřídka. Spíše je znamením osobnosti, nesnášíme-li některé potraviny, tu věříme, že prožíváme jakýsi nepříjemný záchvat a zatěžujeme se potom často nějakou nesmyslnou diétou. Někteří lidé se sami trestají přímo nemožnými diétami, pro které jim často jako základ slouží jakési návody různých "specialistů".

Milí čtenáři, máte-li jakékoliv potíže nebo bolesti, jděte co nejdříve k lékaři, neboť jen on může zjistit, co vám chybí a určit potřebné léčení nebo diétu!

(Podle dra.H.F.)

Co čte naše mládež?

Vzpomínka na islandského spisovatele Jóna Svenssona

Pohoršujeme se mnohdy nad "zdivočelostí" naší mládeže, ale podívejme se, co ta mládež dnes čte. T.G.Masaryk byl přesvědčen, že pozná člověka podle toho, co tento čte. A staré české přísloví: Kniha nejlepší přítel... má i svůj protějšek: Špatná kniha - velký nepřítel. Nejdůležitější knihy jsou knihy pro mládež a ty jsou dnes zmanipulovány a zanedbávány, že je to až zločin. Literární kritici vyzvedají mnohdy knihy pro mládež, které v dětské duši a duši jinocha i dívky zanechají otravu drogami. Drogy nejsou jen: heroin, hašiš, LSD atd., ale jsou i jiné drogy, které jsou přehlíženy, špatně chápány. Zmíním se zatím o jedné: neposlušnost vůči rodičům, neucta k starším, nešetrnost k majetku druhých - to vše a mnoho dalšího má jeden kořen: pohrdání 4. příkazem desatera:

"Cti otce svého i matku svou, abys dlouho žil a dobře ti bylo na zemi" to je příkaz, který je dnes krajně zanedbáván. A při tom je to příkaz, který je také velkým příslibem. Dnešní "bezautoritativní" společnost připravila naši mládež o tento velký příslib. Odvedla mládež od rodičů.

Kdysi byly v naší vlasti rozšířeny knihy islandského spisovatele "Nonniho"-Jóna Svenssona. A byly hojně čteny. Není divu - jsou plné dobrodružství. Jón Svensson, znám jako "Nonni", píše o svém životě plném dobrodružství... ty příběhy jsou tak poutavé a pravdivé. V naší vlasti vyšla většina spisů Jóna Svenssona česky. Kdo navštíví v severním Islandě "Nonnahus" - museum Svenssona v Akureyri, najde tu všechny exempláře českých vydání. Svenssonovy knihy byly přeloženy do 40 jazyků. Z každé knihy tryská láska, úcta a poslušnost "Nonniho" vůči rodičům, kteří (zvláště Nonniho matka) vedli děti také k nábožnosti a k modlitbě.

V dnešním Československu najdete sotva jednu ze Svenssonových knih, ale i na Západě jaksi zmizely. V němčině vyšla také většina Svenssonových knih. Dnes najdete v nakladatelství "Herder" jen tři z jeho knih a i tyto knihy, které jsou výběrem nejzajímavějších vyprávění Svenssona, jsou dnes jako "ležáky" sotva kupovány. Svensson (nar. r. 1857) zemřel v roce 1944 - snad rok 1984 oživí zájem o jeho knihy. Prospělo by to naší mládeži.

Dr.J.K.

Dopisy redakci

Závidím Vídeňákům

Jak jste si jistě všimli, píšu v první osobě jednotného čísla; na žádné schůzi nebylo rozhodnuto, abych mluvil jménem některé organizace či skupiny či podskupiny našich. Abych se k tomu závidění dostal, musím se vrátit do podzimních dnů okupačního roku 1968.

Příjezd na Západ do zemí zaslíbených - jaká to převratná událost v životě Čižka, který mohl doma nebo na jáchymovsku jen snít o světlech západních velkoměst a jen v duchu jezdit po dálnicích protkávajících svobodný svět křížem-krážem! S nervy napnutými do nejzažších mezí, s očima a ušima otevřenými. První kroky a prvá setkání. Domorodci by-

li milí, ale přece jen nejlepší bylo slyšet zde, v babylonu řečí, řeč, kterou mne máti naučila. První rady starousedlíků, zcela jistě dobře myšlené, pro rádce samozřejmě, pro nováčky často nepředstavitelné, že by se mohly uskutečnit.

Ale jedna z prvních otázek byla po českých organizacích zde, po tělocvičných jednotách, po schůzích, setkáních... Za poslední peníze se jezdilo kraj světa na "srazy Čechů a Slováků". Vznikala nová sdružení, nová přátelství, nové časopisy spatřily světlo světa. A vše jelo na plné obátky.

Přišlo první zklamání, druhé, třetí... "Politici" uprchlíci se projevili jak vlci v rouše beránčím, bývalí komunisté si vytvářeli svatozář kolem hlavy, organizace se rozdělily na skupinky. Vidím to jak před sebou: schůze spolku v Holandsku. Jeden z výboru s rozzářenými očima sdělil velkou novinu: právě do emigrace i s kočkou vyhoštěný ROH-pohlavár přijede do Holandska promluvit nám do duše o tom, jakýže je "tam" špatný režim. Ó, té božské prostosti!

Nastala doba, kdy mnoho spolků usínalo na pomyslných vavřínech, kdy se rapidně horšily vztahy mezi emigranty, kdy se omezovala setkání, plesy, večírky. Nastala doba, kdy jeden Čech odešel, když v supermarketu zaslechl druhého česky mluvit. Ale, řekněm si upřímně - proč zvat někoho neznámého na skleničku, když nevíš, zda si neupravil poměr s rodnou stranou, proč pořádát cokoli, když se tam vždy objeví jen pár známých tváří (kromě pořadatelů), což na úhradu výdajů nestačí?

Ale ve Vídni jsou jiní chlapíci! Tam se žije hezky česky; přednášky se světelnými obrazy, filmové a hudební večírky, tancovačky s českými koláči a buchtami, repré-plesy, divadla, četně navštívené schůze krajanů. Prostě - ráj na zemi v neutrální Vídni. Takových tisíce našich! Říká se, že co Čech, to muzikant (také cosi jiného, ale to sem nepatří) - jaký krásný velký orchestr by se dal ve Vídni z Čechů postavit! A tenhle spolkový život vídeňským Čechům závidím. Zde v Holandsku už dlouhé roky nebyla schůze, nikdo nezorganizoval večírek, o divadelním představení nemluvě. Ale jak jsem již napsal - kdo by tam přišel?

(Dokončení str.7)

O posledním pořádku

Každý rozumný a pořádkumilovný člověk včas si pořídí poslední vůli a přesně určí, komu má jeho pozůstalost v případě smrti připadnout.

Jak se pořizuje právoplatná poslední vůle?

Poslední vůli lze pořídit buď u soudu (notáře), též však mimosoudně před svědky nebo beze svědků, písemně nebo ústně.

Vlastnoruční testament:

Sepsal-li pořizovatel závěti poslední vůli vlastní rukou a podepsal ji, není třeba svědků. Doporučuje se však v písemné poslední vůli uvést den, rok i místo, kde byla sepsána — ač to k její platnosti není nutné.

Písemná poslední vůle neb poslední vůle, která není psána vlastní rukou:

Dá-li si pořizovatel závěti napsat poslední vůli osobou druhou, musí připojit k textu vlastní podpis a v tomto případě musí pořizovatel před třemi nezávadnými svědky, z nichž dva musí být přítomni, výslovně prohlásit, že

napsaný doklad obsahuje jeho poslední vůli. Mlčenlivý souhlas na př. pouhé přikývnutí hlavou nestačí. Konečně svědkové musí na vnitřní stránku neb na vnější stránku závětní listiny (ne tedy na obálku, do níž se poslední vůle vloží) připojit svoje podpisy s dodatkem, „co svědek“. Obsah poslední vůle však nemusí být svědkům znám.

Ústní (mimosoudní) poslední vůle:

Chce-li někdo pořídit poslední vůli ústně, musí tak učinit před třemi nezávadnými svědky, kteří musí být všichni současně přítomni a kteří jsou s to dosvědčit, že v osobě pořizovatele závěti nemohl být omyl. Rovněž, že zde nestává žádného podvodného úmyslu, naopak, že pořizovatel měl vážný úmysl svoji poslední vůli platně projevit. K vůli jistotě se doporučuje, aby každý svědek, neb všichni dohromady si tuto poslední vůli písemně poznamenali, aby se mohli, bude-li toho zapotřebí, na vše dobře rozpomenout.

Nevýhody ústní poslední vůle:

Poněvadž ústní znění mimosoudní poslední vůle na požádání každého, kdo

má na tom zájem, musí být potvrzeno přísežnou výpovědí všech třech, neb nejméně dvou svědků, závět by byla neplatná, doporučuje se raději pořídit poslední vůli písemně. Svědci mohou ku příkladu zemřít dříve, než pořizovatel poslední vůle, neb se nemohou na přesné znění dobře upamatovat; všechny tyto nevýhody odpadají pořídí-li se poslední vůle písemně.

Kdo nemůže být svědkem:

Osoby jež nedosáhly 18 let, pomatení, osoby slepé, hluché, rovněž ne osoby, které nerozumí řeči, v níž pořizovatel svoji poslední vůli projevil, nemohou být při pořízení poslední vůle svědky. —

Pořizovatel však nesmí v závěti vyloučit osoby, které mají právo na povinný díl.

Kdo je nehoden dědictví:

Kdo proti pořizovateli poslední vůle se prohřešil nějakým zločinem, je tak dlouho nehoden dědictví, pokud se z okolností nedá soudit, že mu pořizovatel poslední vůle jeho jednání odpustil.

Komu není postup jasný, nechť se obrátí na známého notáře nebo advokáta.

Závidím Vídeňákům (dok.)

A tak nezbyvá než těm "naším" Vídeňákům jejich rušný spolkový život ze srdce přát - a závidět.

Jozka Staněk, Holandsko

POHLED OKÉNEM DO SVĚTA

prostřednictvím nejrozličnějších sdělovacích prostředků nám poskytuje u nás v Rakousku nebo i na jiných místech zeměkoule málo potěšujícího, v Československu je toho ještě méně. — U nás řekne leckterý posměváček: "... divadlo musí hrát dál..." Ale takový dojem vznikne skutečně v pozorovateli, sleduje-li na př. nekonečné tahanice okolo zamýšlené, zbytečné stavby elektrárny na Dunaji u Hainburgu, tzv. pensijní reformu, která opravdu rozdělí duchodce na "staro-" a "novo-pensisty", neboť těm novým přinese nejen zatížení, ale především různé nevýhody, zamýšlenou a pak odvolanou tzv. danovou reformu, komedii okolo odstoupení a posléze dalšího setrvání ministra financí ve svém úřadě, podepsání

smlouvy o financování stavby zcela zbytečného "Konferenzzentrum" několika arabskými státy a mnoho podobného.

Počet různých zločinů v Rakousku a i ostatním světě stoupá velmi povážlivě; u nás to máme bezpochyby děkovat také bývalému ministru spravedlnosti Brodovi, který tolik usiloval o "humánní justici". Jak paradoxní: Zločinci smějí z basy na dovolenou, zatímco se malí hříšníci musejí obávat často nepřiměřeně vysokých trestů.

SPÖ sice stále poukazuje - až do omrzení - na nově rozkvět obchodu (AUFSCHWUNG), jako by k němu došlo jejím přičiněním, ale dosud nejsou viditelné skoro žádné výsledky toho rozmachu...

Povážlivé zvýšení počtu potratů: Opět debaty pro a proti, - založení spolku "Geborene für Ungeborene" (pokračování organizace "Aktion Leben", která sbírala v 1974 podpisy proti zavedení dovoleného potratu během prvních třech měsíců) - "stoupenci potratu" rušili akce "protivníků", dokonce projev presidenta Kirchschlagera při podniku org. "Geborene für Ungeborene" (přeřízli kabel mikrofónu atd.)...

Demonstrace pro stavbu u Hainburgu se konala na Heldenplatze - demonstranti přijeli hromadně autobusy, takže doprava byla chvílemi skoro přerušena. Nemůže být pochyb o tom, že účastníci akce demontovat museli.

Rakousko má nejvíce svátků

Rakousko má ze všech západních průmyslových zemí nejvyšší počet placených svátků. Následuje Německá spolková republika s 13 a Japonsko s 12 placenými volnými dny.

Ve Velké Británii je 8 a v USA 10 placených svátků. Francouzové, Italové, Švédové a Švýcaři mají 11, Belgičané 9 a Holanďané 7 placených volných dní.

Nemohou platit nájem. Počet Vídeňanů, kteří nemohou platit nájemné, povážlivě stoupá; důvody: klesající nebo chybící příjmy, stoupající výdaje (především "Betriebskosten" atd.). Mnozí sice dostanou příplatek na činži - "Mietenbeihilfe", t.j. i několik stovek - ale vydají peníze za jiné věci, pak jim hrozí vystěhování, v obecních domech několika stovkám...

Každé sedmé dítě je cizinec. Mezi 81.060 vídeňskými školáky je 12.475 dětí cizinců. Z toho je 6.665 Jugoslávců, a 4.086 Turků. To znamená, že každé sedmé dítě je cizinec. Roku 1987 to bude každé páté dítě. Je to následkem malého počtu porodů v posledních letech, kdy se narodilo méně dětí Vídeňanů...

Nejnovější statistika ukazuje, že dosud sloužilo 18.000 Rakušanů jako vojáci OSN na Blízkém východě. Toho času je ve službách Spojených národů na Blízkém východě 850 rakouských vojáků...

Zednáři zůstanou i nadále exkomunikováni. Bohužel jich ovládá několik rakouskou veřejnou scénu (příležitostně více)...

Richard von Weizsäcker, člen CDU, dosud berlínský starosta, byl zvolen novým německým spolkovým prezidentem.

ČSSR: Podle soudního rozhodnutí (!) v Baňské Bystrici nesmějí katolíci být učiteli. - "Přivrženci papeže" v ČSSR jsou vystaveni zesíleným represáliím...

24.6. tomu bylo tři roky, co se čtyřem dívkám a dvěma chlapcům ve věku 11 až 17 let zjevila v Medjugorje v kraji Bosna-Hercegovina (Jugoslavie) MATKA BOŽÍ. Kdysi nepatrná ves se stala středem pozornosti...

Před sedmdesáti lety, v neděli 28.6.1914, byl v Sarajevu spáchán atentát na následovníka trůnu, Franze Ferdinanda a jeho manželku Žofii, rozenou Chotkovou...

Letos uplynulo 80 let od smrti Antonína DVORÁKA a 100 let od smrti Bedřicha SMETANY...

Rakušané a náboženství

Podle sčítání lidu v roce 1981 měla katolická církev o 176.000 členů méně než deset let předtím. Celkový podíl katolíků v rakouském obyvatelstvu klesl tedy o 3,1 %.

Podíl evangelíků: 5,4 vyznání "AB" a 0,2 % vyznání "HB". Podíl starokatolíků byl 0,3 %. Mohamedánů bylo čítáno 76.932.

"Bez vyznání" je 321.230 lidí, to je zvýšení celkového počtu o 130.809. 79.525 (1,1 %) neudělalo žádné údaje o svém náboženském přesvědčení.

Podle institutu Gallup 16 % Rakušanů není "nábožensky založeno", 39 % se zajímá o náboženský život...

Přední úkoly církve by měly být: posílení víry, pomoc lidem při hledání smyslu života, podporování chudých a nuzných v celém světě a pomoc utlačovaným...

Cesty Sv. Otce vedly v květnu do několika asijských zemí a v červnu do Švýcarska. Papež byl všude vítán s jásotem a radostí, ba nadšením, ve Švýcarsku zažil i opak... Na podzim navštíví JP.II. Kanadu.

VY SE PTÁTE, MY ODPOVÍDÁME

Ve švýcarské televizi hlásili, že 2000 mladých katolíků podepsalo výzvu sv. Otci, aby Církev nebyla v otázkách sexu tak přísná.

Církev může a musí zavazovat k tomu, k čemu zavazuje Bůh a Kristus. Bůh v desateru jasně označil skutky proti šestému přikázání za hříšné. Kristus to nejen potvrdil, ale dodal, že každý, kdo jen pohlédne na ženu, aby s ní zhřešil, provinuje se proti zákonu Božímu. - Tak by mohli přijít s podpisy katolíci zloději a žádat, aby Sv. Otec zrušil hřích krádeže, nebo katolíci lháři a žádat, aby byl zrušen hřích lži. Otázka je, jsou-li to ještě vůbec katolíci, kteří neznají ani desatero, resp. se domnívají, že Sv. Otec může měnit a rušit zákon Boží. Ještě zajímavější by bylo zjistit, kdo tuto akci uvedl do pohybu. (Klub)

Důvěra vznikne věrností.

Stůj k svému slovu!!

"PODIVANA MUSÍ POKRÁČOVAT..."

PO ZTRÁTÁCH HLASŮ

Sinowatz macht in Hinkunft verständlichere Politik.

Österreich – von Raketenstellungen des Warschauer Paktes und der NATO umzingelt

Malý Mock

Dr. Alois MOCK, předseda ÖVP, se dožil v neděli 10. června 50 let. Srdečně blahopřejeme!

Rafael KUBELÍK, světoznámý dirigent a skladatel, rozený v Bychorech u Kolína, se dožil 29.6.1984 70.let.

VŠEM NAŠIM
JUBILANTŮM
PŘEJEME ZE
SRDCE VŠE
NEJLEPŠÍ!!

Alois Mock – hier mit seiner Gattin Edith

Náš oznamovateľ

Milostný obraz Maria Pötsch
v domu sv. Štěpána

Čs. lidové sdružení (sekretariát),
Vídeň XV., Pelzgasse 17/1 (přízemí),

PO DOBU PRÁZDNIN NEUŘADUJE!

+++++

Mše sv. v kostele na Rennwegu

Každou neděli a každý svátek v 7,00
a v 10,00 hodin. - Každou třetí
neděli v 10 hodin rytmičká mše sv.

Mše sv. v kostele Na nábreží (Maria
am Gestade), Vídeň I., každou neděli
a každý svátek v 8,10 h.

Mše sv. na okresech
po dobu prázdnin odpadají!

Poutní pobožnosti na Kaasgraben

se konají každou první neděli

v 15 hodin!

+++++

Orel Vídeň

Jednoty Vídeň II. a Vídeň XV.

po dobu prázdnin

necvičí

Jednota Orla X., Fuchsbaumgasse 39a,
půjčuje knihy dle dohody: 64 74 845.

Pouť ústředí JSM do Mariazell

se koná v sobotu 15.9.1984.

Bližší se dozvíte včas.

Na věčnost nás předšli

⋮ S. Marie Vyhnálková

⋮ br. Jan Hluštík

⋮ Věnujme jim, ale i všem o-
statním duším v očistci,
naše modlitby a oběti!

=====

Děkujeme srdečně za všechny
dary na tiskový fond našeho
listu a prosíme a vaši další
přízeň a podporu!

MATKO BOŽÍ, ORODUJ ZA NÁS!

Vzpomeň, ó královno milá,
že nebylo slýcháno,
abys koho opustila,
když jest k tobě voláno.

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslowak. Volks-
vereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. Gemeinsame
Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungs-
blatt der Tschechoslowakischen Volksvereinigung. -- PSK-Konto Nr.7509.267.